

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 434

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 29 iunie 2010

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 634 din 11 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 30 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, precum și a celor ale art. 3 din titlul X și ale art. III din titlul VI al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente.....	2-4		
Decizia nr. 639 din 11 mai 2010 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, ale art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, precum și ale art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009	4-7		
		Decizia nr. 650 din 11 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar și ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009	8-10
		Decizia nr. 684 din 18 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	11-12
		Decizia nr. 704 din 25 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 170 alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă	12-14
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		946. — Ordin al ministrului sănătății pentru aprobarea structurii organizatorice a Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Microbiologie și Imunologie „Cantacuzino”	14-15
		950. — Ordin al ministrului sănătății privind completarea art. 1 din Ordinul ministrului sănătății nr. 241/2010 pentru aprobarea prețurilor la medicamentele cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor de uz uman autorizate de punere pe piață în România	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 634

din 11 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 30 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, precum și a celor ale art. 3 din titlul X și ale art. III din titlul VI al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente

Tudorel Toader	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Cristina Toma	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor pct. 35 al art. I din titlul VI și art. 3 al titlului X din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, a celor ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 127/2005 privind modificarea art. 33 alin. (1) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, și a art. III al titlului VI din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată de Constandaki Șerban George, Fulicea Seraphina Ivona, Lodin de Lepinay Irene Jacqueline Marie, Bragadir Maurice Marie Gilles, Dioudonnat Bragadir Sabine Anne-Marie, Helene Yvonne Germaine Bragadir Davis, Bragadir Nicolas Andre și de Romalo Ion Mihnea Alexandru în Dosarul nr. 4.007/180/2008 al Tribunalului Bacău — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă, având în vedere că modificarea legii este atributul exclusiv al puterii legiuitoare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 16 martie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 4.007/180/2008, **Tribunalul Bacău — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor pct. 35 al art. I din titlul VI și art. 3 al titlului X din Legea nr. 247/2005, precum și a celor ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 127/2005.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Constandaki Șerban George, Fulicea Seraphina Ivona, Lodin de Lepinay Irene Jacqueline Marie, Bragadir Maurice Marie Gilles, Dioudonnat Bragadir Sabine Anne-Marie, Helene Yvonne Germaine Bragadir Davis, Bragadir Nicolas Andre și de Romalo

Ion Mihnea Alexandru într-o cauză civilă ce are ca obiect fond funciar.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii arată că, în măsura în care interzic dreptul cetățenilor străini, care sunt moștenitorii legali ai unor cetățeni români, să dobândească dreptul de proprietate asupra terenurilor prin moștenire legală și să formuleze cereri de reconstituire a dreptului de proprietate în condițiile legilor speciale reparatorii, dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor art. 44 alin. (2) teza finală și art. 46 din Constituție, astfel cum aceasta a fost modificată, ca urmare a revizuirii din anul 2003.

Autorii apreciază că de prevederile constituționale amintite ar trebui să beneficieze și moștenitorii legali care au avut posibilitatea să solicite reconstituirea dreptului de proprietate numai după revizuirea Constituției, în condițiile legilor reparatorii, acestea din urmă operând o repunere în dreptul de a accepta succesiunea. Arată că se creează o inechitate între persoane aflate în situații egale, respectiv între cetățenii străini care moștenesc legal un cetățean român decedat anterior modificării Constituției și cetățenii străini care moștenesc legal un cetățean român decedat după modificarea Constituției, deși ambele categorii de cetățeni au dobândit dreptul de a cere reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor, fiind repuse în dreptul de opțiune succesorală, odată cu adoptarea legilor reparatorii sub imperiul noilor prevederi constituționale.

Se mai accentuează faptul că, ulterior revizuirii Constituției, dreptul la moștenire este garantat, în condițiile art. 46, nu numai cetățenilor români, ci și moștenitorilor legali ai unor cetățeni români, fără deosebire de cetățenie, care au posibilitatea să solicite reconstituirea dreptului lor de proprietate numai în condițiile legilor reparatorii adoptate ulterior deschiderii succesiunii.

Autorii consideră că textele de lege criticate sunt neconstituționale în măsura în care interzic dobândirea dreptului de proprietate asupra terenurilor în România de către cetățenii străini care acceptă, în condițiile legilor reparatorii, succesiunea autorilor cetățeni români.

Tribunalul Bacău — Secția civilă apreciază că dobândirea dreptului de proprietate se face prin constituire sau reconstituire, în baza legii, respectiv în condițiile impuse de aceasta.

Arată că reglementarea condițiilor în care operează retrocedarea terenurilor constituie opțiunea legiuitorului, iar condiționarea dobândirii dreptului de proprietate de calitatea de cetățean român, necesară celui care formulează cererea, reprezintă o opțiune în acord cu dispozițiile constituționale.

Consideră că reclamantii nu sunt titulari ai dreptului de proprietate decât în urma formulării cererii în condițiile legii speciale și cu îndeplinirea cerințelor impuse de aceasta. Calitatea de moștenitor nu este suficientă pentru reconstituirea dreptului de proprietate, legea impunând condiția formulării unei cereri, iar această cerere poate fi făcută doar de cetățeni români,

fie că au domiciliul în țară sau în străinătate, fie că sunt cetățeni români sau intră în categoria foștilor cetățeni români care și-au redobândit cetățenia română.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că prevederile de lege indicate, instituind unele reguli privind cetățenii români, nu neagă posibilitatea cetățenilor străini de a uza de dispozițiile legilor cu caracter reparator în materie de terenuri. Cetățenii români, la care fac referire dispozițiile invocate, au aceleași drepturi, indiferent dacă la data înregistrării cererii de reconstituire a dreptului de proprietate aveau domiciliul în țară sau în străinătate, fapt ce nu poate fi considerat o discriminare în raport cu cetățenii străini, care se află într-o situație juridică distinctă. Apreciază că, instituind reguli privind reconstituirea dreptului de proprietate, Legea nr. 247/2005, în ansamblul său, operează cu noțiunea de „persoane fizice” sau „persoane juridice”. Consideră că textele de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor pct. 35 al art. I din titlul VI și art. 3 al titlului X din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, precum și a celor ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 127/2005 privind modificarea art. 33 alin. (1) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, precum și a art. III al titlului VI din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 851 din 21 septembrie 2005, având următorul conținut:

— Titlul VI din Legea nr. 247/2005:

Art. I: „Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 12 ianuarie 2000, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:[...]”

35. *Articolul 30 se modifică și va avea următorul cuprins:*

«Art. 30. — În aplicarea prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 169/1997, precum și a prezentei legi, cetățenii români au aceleași drepturi, indiferent dacă la data înregistrării cererii aveau domiciliul în țară sau în străinătate.»”

În privința acestui text, Curtea constată că, în realitate, excepția de neconstituționalitate are ca obiect dispozițiile art. 30 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de

proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 12 ianuarie 2000, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005.

— Titlul X din Legea nr. 247/2005:

Art. 3: „Cetățenii străini și apatrizii precum și persoanele juridice străine pot dobândi dreptul de proprietate asupra terenurilor în România în condițiile prevăzute de legea specială.”

— Art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 127/2005:

„Articolul III al titlului VI «Modificarea și completarea Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997» din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. III. — Persoanele fizice și persoanele juridice pot formula cereri de reconstituire a dreptului de proprietate pentru diferențele de suprafață ce pot fi restituite conform prezentei legi, până la data de 30 noiembrie 2005 inclusiv.»”

În privința acestui text, Curtea constată că, în realitate, excepția de neconstituționalitate are ca obiect dispozițiile art. III din titlul VI al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 127/2005 privind modificarea art. 33 alin. (1) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, precum și a art. III al titlului VI din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 851 din 21 septembrie 2005.

Obiect al excepției de neconstituționalitate îl reprezintă, astfel, dispozițiile art. 30 din Legea nr. 1/2000 și ale art. 3 din titlul X, precum și cele ale art. III din titlul VI al Legii nr. 247/2005.

Autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 44 alin. (2) teza finală referitor la dreptul de proprietate privată și ale art. 46 privind dreptul la moștenire. Din motivarea autorilor reiese că aceștia critică textele invocate și prin raportare la art. 16 alin. (1) din Constituție, referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

Cu privire la constituționalitatea dispozițiilor art. 30 din Legea nr. 1 din 11 ianuarie 2000 Curtea Constituțională s-a mai pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 725 din 7 mai 2009, iar referitor la constituționalitatea prevederilor art. 3 din titlul X al Legii nr. 247 din 19 iulie 2005, prin Decizia nr. 1.179 din 13 decembrie 2007.

Dispozițiile art. 30 din Legea nr. 1 din 11 ianuarie 2000 oferă cetățenilor români aceleași drepturi, în aplicarea prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991, precum și a Legii nr. 1/2000, indiferent dacă la data înregistrării cererii aveau domiciliul în țară sau în străinătate. Acest text de lege se aplică în mod egal tuturor cetățenilor români, fără nicio discriminare, și nu face referire la drepturile cetățenilor străini, care se află într-o situație juridică distinctă, astfel încât nu încalcă dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție și nu neagă posibilitatea cetățenilor străini de a uza de dispozițiile legilor cu caracter reparator în materie de terenuri. Pentru aceleași considerente, dispozițiile art. 30 din Legea nr. 1 din 11 ianuarie 2000 nu încalcă

prevederile art. 44 alin. (2) teza finală din Constituție, referitoare la dreptul de proprietate privată al cetățenilor străini, și nici pe cele ale art. 46 din Legea fundamentală, privind dreptul la moștenire al acestora.

Art. 3 din titlul X al Legii nr. 247 din 19 iulie 2005 prevede posibilitatea cetățenilor străini și apatrizi, precum și a persoanelor juridice străine de a dobândi dreptul de proprietate asupra terenurilor în România, în condițiile prevăzute de legea specială. Textul criticat nu conține dispoziții discriminatorii și nici nu încalcă dreptul de proprietate privată și dreptul de moștenire al cetățenilor străini, deoarece legiuitorul are dreptul și opțiunea de a reglementa prin legi speciale condițiile în care operează retrocedarea terenurilor, în acord cu prevederile constituționale.

În ceea ce privește pretinsa neconstituționalitate a dispozițiilor art. III din titlul VI al Legii nr. 247 din 19 iulie 2005, Curtea arată că acestea prevăd posibilitatea persoanelor fizice și a persoanelor juridice de a formula cereri de reconstituire a dreptului de proprietate pentru diferențele de suprafață ce pot fi

restituite conform Legii nr. 247/2005, până la data de 30 noiembrie 2005 inclusiv. Nici acest text nu încalcă egalitatea cetățenilor în fața legii, și nici dreptul de proprietate privată și dreptul la moștenire al cetățenilor străini, întrucât autorii excepției nu pot fi titulari ai dreptului de proprietate decât în urma formulării cererii în condițiile legii speciale și cu îndeplinirea cerințelor impuse de lege. De altfel, Constituția României, în cuprinsul art. 44 alin. (2) teza finală, prevede dreptul cetățenilor străini și apatrizi de a dobândi dreptul de proprietate privată asupra terenurilor prin moștenire legală.

Propunerea de modificare a dispozițiilor de lege criticate, în sensul aplicării acestora și față de cetățenii străini, nu constituie o problemă de constituționalitate și reprezintă opțiunea exclusivă a legiuitorului, Curtea Constituțională neavând competența de a modifica sau a completa dispozițiile de lege supuse examinării controlului de constituționalitate, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 30 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, precum și a celor ale art. 3 din titlul X și ale art. III din titlul VI al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată de Constandaki Șerban George, Fulicea Seraphina Ivona, Lodin de Lepinay Irene Jacqueline Marie, Bragadir Maurice Marie Gilles, Dioudonnat Bragadir Sabine Anne-Marie, Helene Yvonne Germaine Bragadir Davis, Bragadir Nicolas Andre și de Romalo Ion Mihnea Alexandru în Dosarul nr. 4.007/180/2008 al Tribunalului Bacău — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 mai 2010.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. **TUDOREL TOADER**

Magistrat-asistent,

Cristina Toma

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 639

din 11 mai 2010

privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, ale art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, precum și ale art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009

Tudorel Toader — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocarui — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător

Ion Predescu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Augustin Zegrean — judecător
Simona Ricu — procuror
Cristina Toma — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, ale art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, precum și ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009, excepție ridicată de Sindicatul Învățământ Preuniversitar „Diaconu Coresi” în Dosarul nr. 2.914/62/2009 al Tribunalului Brașov — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 7.298D/2009, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de același autor în Dosarul nr. 2.913/62/2009 al Tribunalului Brașov — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 7.634D/2009 și nr. 7.691D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009, precum și a celor ale art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009, excepție ridicată de Uniunea Sindicatelor Libere din Învățământ Ialomița în Dosarul nr. 2.923/98/2009 și în Dosarul nr. 2.922/98/2009 ale Tribunalului Ialomița — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 542D/2010 și nr. 543D/2010, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009, precum și a celor ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009, excepție ridicată de Sindicatul Independent al Învățământului Preuniversitar Timișoara în Dosarul nr. 6.836/30/2009 și în Dosarul nr. 6.837/30/2009 ale Tribunalului Timiș — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 7.298D/2009, nr. 7.634D/2009, nr. 7.691D/2009, nr. 542D/2010 și nr. 543D/2010 la Dosarul nr. 7.297D/2009, având în vedere faptul că sunt îndeplinite cerințele conexării prevăzute de art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării.

Curtea, având în vedere obiectul dosarelor menționate, dispune conexarea dosarelor nr. 7.298D/2009, nr. 7.634D/2009, nr. 7.691D/2009, nr. 542D/2010 și nr. 543D/2010 la Dosarul nr. 7.297D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 22 iunie 2009, pronunțate în dosarele nr. 2.914/62/2009 și nr. 2.913/62/2009, **Tribunalul Brașov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului**

nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, ale art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, precum și ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009.

Prin încheierile din 22 septembrie 2009, pronunțate în Dosarul nr. 2.923/98/2009 și Dosarul nr. 2.922/98/2009, **Tribunalul Ialomița — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, precum și a celor ale art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009.**

Prin încheierile din 29 ianuarie 2010, pronunțate în Dosarul nr. 6.836/30/2009 și Dosarul nr. 6.837/30/2009, **Tribunalul Timiș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, precum și ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009.**

Excepțiile au fost ridicate de Sindicatul Învățământ Preuniversitar „Diaconu Coresi”, Uniunea Sindicatelor Libere din Învățământ Ialomița și de Sindicatul Independent al Învățământului Preuniversitar Timișoara în cauze având ca obiect drepturi bănești.

În motivarea excepțiilor de neconstituționalitate se susține, în esență, că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 reprezintă un act adoptat împotriva voinței Parlamentului, emis fără consultarea Consiliului Economic și Social. Se arată că nu este motivată urgența adoptării acestei ordonanțe, precum și că nu este precizată situația extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată. Se apreciază că, prin neacordarea creșterii salariale prevăzute de Legea nr. 221/2008, coroborată cu creșterea prețurilor la servicii și la utilități, se va ajunge la scăderea drastică a nivelului de trai și a puterii de cumpărare a salariaților din învățământ.

Se invocă neconstituționalitatea art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009, ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009, precum și ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009, prin raportare la motivarea Deciziei Curții Constituționale nr. 1.221/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 804 din 2 decembrie 2008.

Se susține că dispozițiile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 și cele ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 sunt neconstituționale, întrucât blochează creșterile salariale aprobate de Parlament pentru personalul didactic prin Legea nr. 221/2008.

Instanțele de judecată în fața cărora au fost ridicate excepțiile de neconstituționalitate apreciază că acestea sunt întemeiate, întrucât dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile constituționale invocate de autorii excepțiilor.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor legale criticate este inadmisibilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 1 pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 759 din 11 noiembrie 2008, ale art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 30 ianuarie 2009, ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 211 din 1 aprilie 2009, precum și ale art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai-decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 286 din 30 aprilie 2009, având următorul conținut:

— Art. 1 pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008:

„Art. 1. — Ordonanța Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează: [...]

2. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins: «Art. 1. — (1) În cursul anului 2008 salariile de bază ale personalului didactic din învățământ, stabilite potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 68/2004 privind unele măsuri în domeniul învățământului, aprobată cu modificări prin Legea nr. 6/2005, cu modificările ulterioare, se majorează după cum urmează:

a) pentru funcția de profesor universitar prevăzută în anexa nr. 1.1, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000 este următoarea:

— 1 ianuarie—31 martie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000: 230,247 lei;

— 1 aprilie—30 septembrie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000: 244,061 lei;

— 1 octombrie—31 decembrie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000: 266,026 lei;

b) coeficienții de multiplicare prevăzuți pentru funcțiile didactice de predare cu gradul didactic II, definitiv, debutant, cele cu studii de nivel liceal fără pregătire de specialitate și pentru funcțiile didactice auxiliare se majorează cu 10% începând cu data de 1 ianuarie 2008, față de nivelul din 31 decembrie 2007;

c) pentru funcțiile didactice prevăzute în anexele nr. 1.2, 2 și 3, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000 este următoarea:

— 1 ianuarie—31 martie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000: 259,593 lei;

— 1 aprilie—30 septembrie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000: 275,168 lei;

— 1 octombrie—31 decembrie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000: 299,933 lei.

(2) Indemnizațiile pentru persoanele care ocupă funcții de conducere specifice, precum și indemnizațiile pentru îndeplinirea unor activități specifice învățământului sunt prevăzute în anexele nr. 4 și 5.»

3. După articolul 1 se introduce un nou articol, articolul 11, cu următorul cuprins:

«Art. 11. — (1) În cursul anului 2009 salariile de bază ale personalului didactic din învățământ, stabilite potrivit anexelor nr. 1.1, 1.2, 2 și 3, se majorează după cum urmează:

a) pentru perioada 1 ianuarie—28 februarie 2009, coeficienții de multiplicare și valorile coeficientului de multiplicare 1,000 sunt prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr. 1.1a, 1.2a, 2a și 3a;

b) pentru perioada 1 martie—31 august 2009 se va acorda o treime din creșterea salariilor de bază obținute prin aplicarea coeficienților de multiplicare și a valorilor coeficientului de multiplicare 1,000 prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr. 1.1b, 1.2b, 2b și 3b;

c) pentru perioada 1 septembrie—31 decembrie 2009, coeficienții de multiplicare și valorile coeficientului de multiplicare 1,000 sunt prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr. 1.1b, 1.2b, 2b și 3b.

(2) Indemnizațiile pentru persoanele care ocupă funcții de conducere specifice, precum și indemnizațiile pentru îndeplinirea unor activități specifice învățământului pentru anul 2009 sunt cele prevăzute în anexele nr. 4 și 5.»;

— Art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009:

Art. 2: „La articolul 11 alineatul (1), literele a) și b) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 și în anul 2009 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 30 ianuarie 2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și vor avea următorul cuprins:

«a) pentru perioada 1 ianuarie—31 martie 2009, coeficienții de multiplicare și valorile coeficientului de multiplicare 1,000 sunt prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr. 1.1a, 1.2a, 2a și 3a;

b) pentru perioada 1 aprilie—31 august 2009 se va acorda o treime din creșterea salariilor de bază obținute prin aplicarea coeficienților de multiplicare și a valorilor coeficientului de multiplicare 1,000 prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr. 1.1b, 1.2b, 2b și 3b;».

Art. 3: „Valorile coeficientului de multiplicare 1,000 prevăzute în anexele nr. 1.1a, 1.2a, 2a, 3a, 1.1b, 1.2b, 2b și 3b la Ordonanța Guvernului nr. 15/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, cu modificările și completările ulterioare, se aplică corespunzător perioadelor stabilite la art. 2 din prezenta ordonanță de urgență.»

— Art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009: „Alineatul (1) al articolului 11 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 și în anul 2009 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 30 ianuarie 2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După litera a) se introduce o nouă literă, litera a¹), cu următorul cuprins:

«a¹) pentru perioada 1—30 aprilie 2009, coeficienții de multiplicare și valorile coeficientului de multiplicare 1,000 sunt

prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr. 1.1a, 1.2a, 2a și 3a;».

2. Litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

«b) pentru perioada 1 mai—31 august 2009 se va acorda o treime din creșterea salariilor de bază obținute prin aplicarea coeficienților de multiplicare și a valorilor coeficientului de multiplicare 1,000 prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr. 1.1b, 1.2b, 2b și 3b;».

— Art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009:

Art. 2: „Ordonanța Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 și în anul 2009 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 11 alineatul (1), litera a¹) va avea următorul cuprins:

«a¹) pentru perioada 1 mai—31 decembrie 2009, coeficienții de multiplicare și valorile coeficientului de multiplicare 1,000 sunt prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr. 1.1a, 1.2a, 2a și 3a;».

2. La articolul 11 alineatul (1), literele b) și c) se abrogă.

3. Anexele nr. 1.1b, 1.2b, 2b și 3b se abrogă.”

Art. 3: „Articolul 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 211 din 1 aprilie 2009, se abrogă.”

Prevederile din Legea fundamentală invocate în motivarea excepției sunt următoarele: art. 1 alin. (4) și (5) privind statul român, art. 20 alin. (1) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 41 alin. (2) referitor la muncă și protecția socială a muncii, art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului, art. 102 referitor la rolul și structura Guvernului, art. 111 alin. (1) privind informarea Parlamentului, art. 115 alin. (4) și (6) referitor la delegarea legislativă și art. 141 privind Consiliul Economic și Social.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, ale art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, precum și ale art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009, excepție ridicată de Sindicatul Învățământ Preuniversitar „Diaconu Coresi”, Uniunea Sindicatelor Libere din Învățământ Ialomița și de Sindicatul Independent al Învățământului Preuniversitar Timișoara în dosarele nr. 2.914/62/2009, nr. 2.913/62/2009, nr. 2.923/98/2009, nr. 2.922/98/2009, nr. 6.836/30/2009 și nr. 6.837/30/2009 ale Tribunalului Brașov — Secția civilă, Tribunalului Ialomița — Secția civilă și Tribunalului Timiș — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 mai 2010.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **TUDOREL TOADER**

Examinând excepția de neconstituționalitate invocată, Curtea reține următoarele:

Prevederile art. 1 pct. 2 și 3 ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 151/2008 și cele ale art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 au fost declarate neconstituționale prin Decizia nr. 842 din 2 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 464 din 6 iulie 2009 și, respectiv, prin Decizia nr. 989 din 30 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 531 din 31 iulie 2009.

Așa fiind, potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate a acestor prevederi legale urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

În ceea ce privește prevederile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 și pe cele ale art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009, Curtea constată că Ordonanța Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 și în anul 2009 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, cu modificările și completările ulterioare, a fost abrogată în mod expres prin art. 48 pct. 16 al cap. VI — Dispoziții finale din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009.

În aceste condiții, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009, ca acte normative modificatoare ale Ordonanței Guvernului nr. 15/2008, sunt și ele abrogate.

Față de această situație, devin aplicabile dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora instanța de contencios constituțional se pronunță asupra „unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dint-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare”.

Ca atare, Curtea urmează să respingă, ca inadmisibilă, și excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 și ale art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009.

Magistrat-asistent,
Cristina Toma

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 650

din 11 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar și ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009

Tudorel Toader	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009, excepție ridicată de Sindicatul Liber din Învățământ al Județului Vrancea în Dosarul nr. 1.866/91/2009 al Tribunalului Vrancea — Secția civilă, care face obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 7.967D/2009.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 8.873D/2009 — nr. 8.887D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar și ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009, excepție ridicată de Sindicatul Liber al Învățământului din Județul Covasna în dosarele nr. 1.947/119/2009, nr. 1.943/119/2009, nr. 1.944/119/2009, nr. 1.940/119/2009, nr. 1.941/119/2009, nr. 1.939/119/2009, nr. 1.938/119/2009, nr. 1.942/119/2009, nr. 1.946/119/2009, nr. 1.945/119/2009, nr. 1.989/119/2009, nr. 1.990/119/2009, nr. 1.991/119/2009, nr. 1.992/119/2009 și 1.993/119/2009 ale Tribunalului Covasna.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 8.900D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 și ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009, excepție ridicată de Sindicatul Independent al Învățământului Preuniversitar din Județul Timiș în Dosarul nr. 4.123/30/2009 al Tribunalului Timiș — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 7D/2010, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009, excepție ridicată de Sindicatul Uniunea Teritorială a Sindicatului din Învățământul Preuniversitar din Râmnicu Sărat în Dosarul nr. 4.636/114/2008 al Tribunalului Buzău — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 18D/2010, nr. 127D/2010, nr. 129D/2010 — nr. 132D/2010 și nr. 134D/2010, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009, excepție ridicată de Sindicatul „Paul Popescu Neveanu” din Timișoara în dosarele nr. 5.381/30/2009, nr. 5.228/30/2009, nr. 5.245/30/2009, nr. 5.320/30/2009, nr. 5.250/30/2009, nr. 5.247/30/2009 și nr. 5.380/30/2009 ale Tribunalului Timiș — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 21D/2010, nr. 128D/2010 și nr. 133D/2010, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 și ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009, excepție ridicată de Sindicatul Independent al Învățământului Preuniversitar din Județul Timiș în dosarele nr. 6.066/30/2009, nr. 4.182/30/2009 și nr. 4.109/30/2009 ale Tribunalului Timiș — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 121D/2010, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 și ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009, excepție ridicată de Corneliu Căileanu în Dosarul nr. 5.217/99/2009 al Tribunalului Iași — Secția civilă, litigii de muncă.

La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 7.967D/2009, nr. 8.873D/2009 — nr. 8.887D/2009, nr. 8.900D/2009, nr. 7D/2010, nr. 18D/2010, nr. 21D/2010, nr. 121D/2010, nr. 127D/2010 — nr. 134D/2010, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Corneliu Căileanu solicită judecarea separată a dosarului său.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, deliberând, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 8.873D/2009 — nr. 8.887D/2009, nr. 8.900D/2009, nr. 7D/2010, nr. 18D/2010, nr. 21D/2010, nr. 121D/2010, nr. 127D/2010 — nr. 134D/2010 la Dosarul nr. 7.967D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul pe fond reprezentantului părții prezente, care solicită admiterea excepției. În acest sens, arată că dispozițiile de lege criticate erau în vigoare la momentul când Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de

neconstituționalitate, astfel că, deși în prezent sunt abrogate, ele pot constitui încă obiect al excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca devenită inadmisibilă, sens în care arată că textele de lege criticate nu mai sunt în vigoare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 13 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.866/91/2009, **Tribunalul Vrancea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul Liber din Învățământ al Județului Vrancea cu prilejul soluționării unor cauze având ca obiect drepturi bănești.

Prin încheierile din 3 și 10 decembrie 2009, pronunțate în dosarele nr. 1.947/119/2009, nr. 1.943/119/2009, nr. 1.944/119/2009, nr. 1.940/119/2009, nr. 1.941/119/2009, nr. 1.939/119/2009, nr. 1.938/119/2009, nr. 1.942/119/2009, nr. 1.946/119/2009, nr. 1.945/119/2009, nr. 1.989/119/2009, nr. 1.990/119/2009, nr. 1.991/119/2009, nr. 1.992/119/2009 și 1.993/119/2009, **Tribunalul Covasna a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar și ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul Liber al Învățământului din Județul Covasna cu prilejul soluționării unor cauze având ca obiect drepturi bănești.

Prin Încheierea din 13 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 4.123/30/2009, **Tribunalul Timiș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 și ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul Independent al Învățământului Preuniversitar din Județul Timiș cu prilejul soluționării unor cauze având ca obiect drepturi bănești.

Prin încheierea din 12 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 4.636/114/2008, **Tribunalul Buzău — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul Uniunea Teritorială a Sindicatului din Învățământul Preuniversitar din Râmnicu Sărat cu prilejul soluționării unor cauze având ca obiect drepturi bănești.

Prin încheierile din 7 și 18 decembrie 2009, pronunțate în dosarele nr. 5.381/30/2009, nr. 5.228/30/2009, nr. 5.245/30/2009, nr. 5.320/30/2009, nr. 5.250/30/2009, nr. 5.247/30/2009 și nr. 5.380/30/2009, **Tribunalul Timiș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul „Paul Popescu Neveanu” din Timișoara cu prilejul soluționării unor cauze având ca obiect drepturi bănești.

Prin încheierile din 7 și 18 decembrie 2009, pronunțate în dosarele nr. 6.066/30/2009, nr. 4.182/30/2009 și nr. 4.109/30/2009, **Tribunalul Timiș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 și ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul

Independent al Învățământului Preuniversitar din Județul Timiș cu prilejul soluționării unor cauze având ca obiect drepturi bănești.

Prin Încheierea din 9 decembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 5.217/99/2009, **Tribunalul Iași — Secția civilă, litigii de muncă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 și ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009.** Excepția a fost ridicată de Corneliu Căileanu cu prilejul soluționării unor cauze având ca obiect drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că, prin adoptarea acestei ordonanțe de urgență, Guvernul refuză să aplice o lege adoptată de Parlament, ceea ce încalcă dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5), precum și ale art. 61 alin. (1). De asemenea, arată că Guvernul a adoptat ordonanța de urgență cu încălcarea exigențelor stabilite de art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție, întrucât nu a indicat situația extraordinară care a stat la baza emiterii acesteia, nu a motivat corespunzător urgența acestei reglementări și a afectat drepturile constituționale ale personalului didactic, și anume dreptul la un nivel de trai decent și protecția socială a muncii. Totodată, consideră a fi încălcate și dispozițiile art. 102 alin. (1) și (2), precum și ale art. 141 din Constituție, întrucât Guvernul nu a consultat Consiliul Economic și Social atunci când a adoptat această ordonanță de urgență. În sfârșit, arată că, practic, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 se modifică din nou Legea nr. 221/2008, făcând imposibilă acordarea creșterilor salariale prevăzute de acest act normativ, adoptat de Parlament, ceea ce reprezintă o încălcare a rolului și funcțiilor Guvernului și o dovadă în plus a imixtiunii Executivului în activitatea Legislativului.

Tribunalul Vrancea — Secția civilă, Tribunalul Covasna, Tribunalul Timiș — Secția civilă, Tribunalul Buzău — Secția civilă și Tribunalul Iași — Secția civilă, litigii de muncă consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul arată că, de la data intrării în vigoare a noilor reglementări privind salarizarea personalului din învățământ, stabilite în cuprinsul Legii nr. 330/2009, dispozițiile de lege criticate și-au încetat aplicarea, astfel că excepția de neconstituționalitate a devenit inadmisibilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere solicitate asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie și dispozițiile art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 211 din 1 aprilie 2009.

De asemenea, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie și prevederile art. 2 din Ordonanța de urgență a

Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 286 din 30 aprilie 2009.

Autorii excepției consideră că textele de lege criticate sunt contrare următoarelor texte din Constituție: art. 1 alin. (4) și (5) referitoare la statul român, art. 20 alin. (1) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 41 alin. (2) privind munca și protecția socială a muncii, art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului, art. 102 alin. (1) privind rolul Guvernului, art. 111 alin. (1) privind informarea Parlamentului, art. 115 alin. (4) și (6) privind condițiile de adoptare a ordonanțelor de urgență, precum și art. 141 privind Consiliul Economic și Social.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 și ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 completează, respectiv modificau dispoziții ale Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 și în anul 2009 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2008. Acest din urmă act normativ a fost abrogat prin dispozițiile art. 48 alin. (1) pct. 16 din Partea a III-a, cap. VI din Legea nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a

personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009. Actul normativ abrogator se referă, printre altele, și la salarizarea personalului didactic, dar, având în vedere că susținerile autorului excepției privesc modificarea neconstituțională prin intermediul unor ordonanțe de urgență a unor domenii ce au fost inițial prevăzute prin lege, Curtea constată că obiectul criticii nu se mai conservă.

Pentru aceste motive, având în vedere dispozițiile art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, precum și data la care instanța de contencios constituțional Curtea Constituțională a fost sesizată, Curtea apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 și ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 a devenit inadmisibilă.

În baza aceluiași temei legal, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă și în ceea ce privește dispozițiile art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009, care a fost abrogat prin dispozițiile art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 286 din 30 aprilie 2009.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, excepție ridicată de Sindicatul Liber al Învățămintului din Județul Covasna în dosarele nr. 1.947/119/2009, nr. 1.943/119/2009, nr. 1.944/119/2009, nr. 1.940/119/2009, nr. 1.941/119/2009, nr. 1.939/119/2009, nr. 1.938/119/2009, nr. 1.942/119/2009, nr. 1.946/119/2009, nr. 1.945/119/2009, nr. 1.989/119/2009, nr. 1.990/119/2009, nr. 1.991/119/2009, nr. 1.992/119/2009 și 1.993/119/2009 ale Tribunalului Covasna și de Sindicatul Independent al Învățămintului Preuniversitar din Județul Timiș în Dosarul nr. 4.123/30/2009 al Tribunalului Timiș — Secția civilă.

2. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar și ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009, excepție ridicată de Sindicatul Liber din Învățământ al Județului Vrancea în Dosarul nr. 1.866/91/2009 al Tribunalului Vrancea — Secția civilă, de Sindicatul Liber al Învățămintului din Județul Covasna în dosarele nr. 1.947/119/2009, nr. 1.943/119/2009, nr. 1.944/119/2009, nr. 1.940/119/2009, nr. 1.941/119/2009, nr. 1.939/119/2009, nr. 1.938/119/2009, nr. 1.942/119/2009, nr. 1.946/119/2009, nr. 1.945/119/2009, nr. 1.989/119/2009, nr. 1.990/119/2009, nr. 1.991/119/2009, nr. 1.992/119/2009 și 1.993/119/2009 ale Tribunalului Covasna, de Sindicatul Independent al Învățămintului Preuniversitar din Județul Timiș în Dosarul nr. 4.123/30/2009 al Tribunalului Timiș — Secția civilă, de Sindicatul Uniunea Teritorială a Sindicatului din Învățământul Preuniversitar din Râmnicu Sărat în Dosarul nr. 4.636/114/2008 al Tribunalului Buzău — Secția civilă, de Sindicatul „Paul Popescu Neveanu” din Timișoara în dosarele nr. 5.381/30/2009, nr. 5.228/30/2009, nr. 5.245/30/2009, nr. 5.320/30/2009, nr. 5.250/30/2009, nr. 5.247/30/2009 și nr. 5.380/30/2009 ale Tribunalului Timiș — Secția civilă, de Sindicatul Independent al Învățămintului Preuniversitar din Județul Timiș în dosarele nr. 6.066/30/2009, nr. 4.182/30/2009 și nr. 4.109/30/2009 ale Tribunalului Timiș — Secția civilă și de Corneliiu Căileanu în Dosarul nr. 5.217/99/2009 al Tribunalului Iași — Secția civilă, litigii de muncă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 mai 2010.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **TUDOREL TOADER**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 684

din 18 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. în Dosarul nr. 2.076/30/2009 al Tribunalului Timiș — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 14 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.076/30/2009, **Tribunalul Timiș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. într-o cauză având ca obiect soluționarea unor acțiuni în pretenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii, care prevede că orice dispoziție contrară acestui act normativ se abrogă, contravine dispozițiilor art. 1 alin. (4) și (5), art. 73 alin. (3) lit. p) și art. 79 alin. (1) din Constituție, precum și prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, consideră că textul de lege criticat, prin formularea sa imprecisă, poate ridica dificultăți de interpretare și aplicare a legii. În acest sens, autorii fac referire la normele procedurale aplicabile în spețele lor, care au ca obiect conflicte de muncă, arătând că art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii nu este în măsură să clarifice care dintre acestea urmează să se aplice. Astfel, arată că prevederile art. 72 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă sunt diferite de cele ale art. 284 din Codul muncii, care reglementează aceeași materie, respectiv instanța competentă să soluționeze aceste conflicte. Cu toate că, din perspectiva principiilor de aplicare a legii în timp, în speță ar trebui să fie incidente reglementările mai noi, respectiv cele ale Codului muncii, caracterul special pe care îl are Legea nr. 168/1999 față de dreptul comun în materie, reglementat de Codul muncii, poate conduce la o concluzie contrară, potrivit căreia incidente ar fi dispozițiile legii speciale. Toate aceste argumente sprijină concluzia pe care autorul excepției o consideră esențială pentru motivarea sa, anume că prevederile

art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii încalcă principiul efectivității juridice, consacrat de Curtea Europeană a Drepturilor Omului. Acest principiu presupune că legiuitorul are obligația de a asigura adoptarea unor dispoziții legale eficiente care să fie coerente (*Cauza Unedic contra Franței — 2008*), să evite paralelismul legislativ (*Cauza Katz contra României — 2009*), să aibă vocația de a respecta drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor și să aibă o aplicabilitate practică uniformă, pentru a se evita o jurisprudență neuniformă (*Cauza Santo Pinto contra Portugaliei — 2008*). În plus față de acestea, autorul excepției amintește că, prin dispozițiile art. 62 alin. (1) și art. 63 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, legiuitorul a impus cu caracter imperativ abrogarea expresă directă, excluzând, prin urmare, abrogarea implicită. Acest mod de abordare a fost determinat atât pentru a asigura coerența sistemului legislativ, cât și pentru a asigura eficacitatea principiului separației puterilor în stat, întrucât nu permite judecătorului să legifereze expres unde legiuitorul a tăcut, respectiv să constate abrogarea, deși legiuitorul nu a făcut-o. Nerespectarea prevederilor Legii nr. 24/2000 prin reglementarea unei norme care are un efect abrogator implicit, precum textul de lege criticat, are semnificația încălcării art. 1 alin. (5) din Constituție, care prevede obligativitatea respectării Constituției și a legilor, obligație căreia trebuie să i se supună inclusiv Parlamentul, întrucât textul constituțional nu face nicio distincție cu privire la destinatarii normei.

Tribunalul Timiș — Secția civilă apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003, potrivit căreia: „(2) Pe data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă: [...] — orice alte dispoziții contrare.”

Dispozițiile constituționale invocate în motivarea excepției sunt cuprinse în art. 1 alin. (4) și (5) referitoare la principiul separației și echilibrului puterilor în stat și obligativitatea respectării Constituției și a legilor, art. 73 alin. (3) lit. p) privind

reglementarea prin lege organică a regimului general privind raporturile de muncă, sindicatele, patronatele și protecția socială și în art. 79 alin. (1) referitor la Consiliul Legislativ.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a pronunțat asupra dispozițiilor de lege criticate prin Decizia nr. 1.017 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 567 din 14 august 2009, respingând excepția de neconstituționalitate. Cu acel prilej, Curtea a constatat că întreaga motivare a acesteia se referea la modul de interpretare și aplicare în timp a două legi organice, și anume Codul muncii și Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă. Se arată, în acest sens, că există o practică neunitară la nivelul instanțelor de judecată, în privința constatării abrogării implicite a prevederilor art. 72 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, având drept consecință pronunțarea unor hotărâri judecătorești diferite asupra aceleiași probleme de drept. De asemenea, se susținea nerespectarea normelor de tehnică legislativă cu prilejul adoptării Codului muncii.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. în Dosarul nr. 2.076/30/2009 al Tribunalului Timiș — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 mai 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 704

din 25 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 170 alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 170 alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă,

Or, toate aspectele invocate, ce țin de modul de aplicare a legii și de stabilirea unei interpretări unitare a actelor normative, nu intră în competența instanței de contencios constituțional, așa cum este reglementată aceasta de Legea fundamentală și de Legea nr. 47/1992, ci a instanțelor de judecată, respectiv a Înaltei Curți de Casație și Justiție, așa cum prevăd dispozițiile art. 126 alin. (1) și (3) din Constituție, care statuează că: „(1) Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.” [...] „(3) Înalta Curte de Casație și Justiție asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, potrivit competenței sale.”

De asemenea, Curtea a reținut că atribuțiile sale privind analiza conformității unor texte de lege cu Constituția nu se pot extinde și asupra aspectelor ce țin de respectarea normelor de tehnică legislativă, atât timp cât aceste norme nu au relevanță în plan constituțional.

Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să modifice jurisprudența Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

excepție ridicată de Beatrice Julieta Zgureanu în Dosarul nr. 4.999/3/2009 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 2 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 4.999/3/2009, **Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 170 alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Beatrice Julieta Zgureanu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată că textul de lege criticat aduce o atingere „grosieră” substanței dreptului la apărare, întrucât condiționează valorificarea dreptului de a proba cererea în justiție de depunerea unei taxe într-un termen prea scurt, împrejurare ce determină și o restrângere a accesului liber la justiție. Astfel, decăderea persoanei interesate din dreptul de a se efectua expertiza o privează de dreptul la un proces echitabil și constituie un abuz, în condițiile în care aceasta este unica modalitate prin care se poate proba pretenția dedusă judecății.

Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția este neîntemeiată, arătând că noțiunea de acces liber la justiție nu implică gratuitatea actelor procesuale și procedurale.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 170 alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă, texte de lege care au următorul conținut: „(1) Când s-a încuviințat o cercetare locală, expertiză sau dovadă cu martori, partea care a propus-o este obligată ca, în termen de 5 zile de la încuviințare, să depună suma statornică de instanță pentru cheltuielile de cercetare, drumul și despăgubirea martorilor sau plata expertului; recipisa se va depune la grefa instanței.[...]

(3) Neîndeplinirea acestor obligații atrage decăderea, pentru acea instanță, din dovada încuviințată.”

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 alin. (3) și art. 24, precum și dispozițiilor art. 6

paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra constituționalității dispozițiilor art. 170 alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă s-a pronunțat în prealabil, respingând criticile ca neîntemeiate. Astfel, prin Decizia nr. 400 din 5 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.012 din 3 noiembrie 2004, Curtea a reținut că textele de lege criticate reglementează obligația părții care a solicitat administrarea unor probatorii, precum cercetarea locală, expertiza sau dovada cu martori, pe care instanța le-a încuviințat, de a avansa în termen de 5 zile cheltuielile necesare pentru cercetare, drumul și despăgubirea martorilor sau plata expertului, sub sancțiunea decăderii din proba încuviințată.

În această materie, ca, de altfel, în toate cazurile în care legiuitorul a condiționat valorificarea unui drept de exercitarea sa în interiorul unui anumit termen, nu s-a procedat în acest fel cu intenția de a restrânge accesul liber la justiție, de care, în mod evident, cel interesat beneficiază în cadrul termenului legal instituit, ci exclusiv pentru a instaura un climat de ordine indispensabil, în vederea exercitării dreptului constituțional prevăzut de art. 21, prevenind astfel abuzurile și asigurând protecția drepturilor și intereselor legitime ale celorlalte părți. De altfel, Curtea a statuat în mod constant că reglementarea de către legiuitor, în limitele competenței ce i-a fost conferită prin Constituție, a condițiilor de exercitare a unui drept, subiectiv sau procesual, inclusiv prin instituirea unor termene, nu constituie o restrângere a exercițiului acestuia, ci doar o modalitate eficientă de a preveni exercitarea sa abuzivă, în detrimentul altor titulari de drepturi, în egală măsură ocrotite.

Așa fiind, termenul instituit prin textul de lege criticat are în vedere soluționarea procesului cu celeritate, nedepunerea sumei statornicite de instanță în cele 5 zile de la încuviințarea probei cauzând o amânare nejustificată a judecății.

De altfel, art. 126 alin. (2) din Constituție, republicată, potrivit căruia „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”, atribuie exclusiv legiuitorului prerogativa stabilirii competenței și procedurii de judecată, inclusiv a condițiilor de exercitare a diferitelor drepturi procesuale. Prin urmare, termenele procedurale instituite de textul de lege criticat reprezintă expresia aplicării dispozițiilor constituționale invocate mai sus.

Departate de a îngrădi drepturi consacrate constituțional, reglementarea prevăzută de art. 170 alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă constituie o garanție a aplicării principiului prevăzut de art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind judecarea unei cauze în mod echitabil și într-un termen rezonabil, în scopul înlăturării oricăror abuzuri din partea părților, prin care s-ar tinde la tergiversarea nejustificată a soluționării unui proces.

Pe de altă parte, în condițiile în care, potrivit principiului că nimeni nu se poate apăra invocând necunoașterea legii („*nemo censetur ignorare legem*”), titularul unui drept este prezumat că a avut cunoștința de reglementarea care prevedea că valorificarea dreptului său se circumscrie unui anumit termen, fără a înțelege să îl respecte, acesta nu are decât a-și imputa propriei lipse de diligență consecințele negative pe care este ținut să le suporte și cătuși de puțin textul de lege criticat.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 170 alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Beatrice Julieta Zgureanu în Dosarul nr. 4.999/3/2009 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 mai 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

pentru aprobarea structurii organizatorice a Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Microbiologie și Imunologie „Cantacuzino”

Văzând Referatul Direcției organizare și politici salariale nr. Cs.A. 6.672 din 22 iunie 2010,

având în vedere prevederile art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 352/2002 privind înființarea Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Microbiologie și Imunologie „Cantacuzino”, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă structura organizatorică a Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Microbiologie și Imunologie „Cantacuzino”, conform anexei*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului sănătății nr. 115/2010 pentru aprobarea structurii organizatorice a Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Microbiologie și Imunologie „Cantacuzino”, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 114 din 19 februarie 2010, precum și orice alte dispoziții contrare.

Art. 3. — Direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății și Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Microbiologie și Imunologie „Cantacuzino” vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

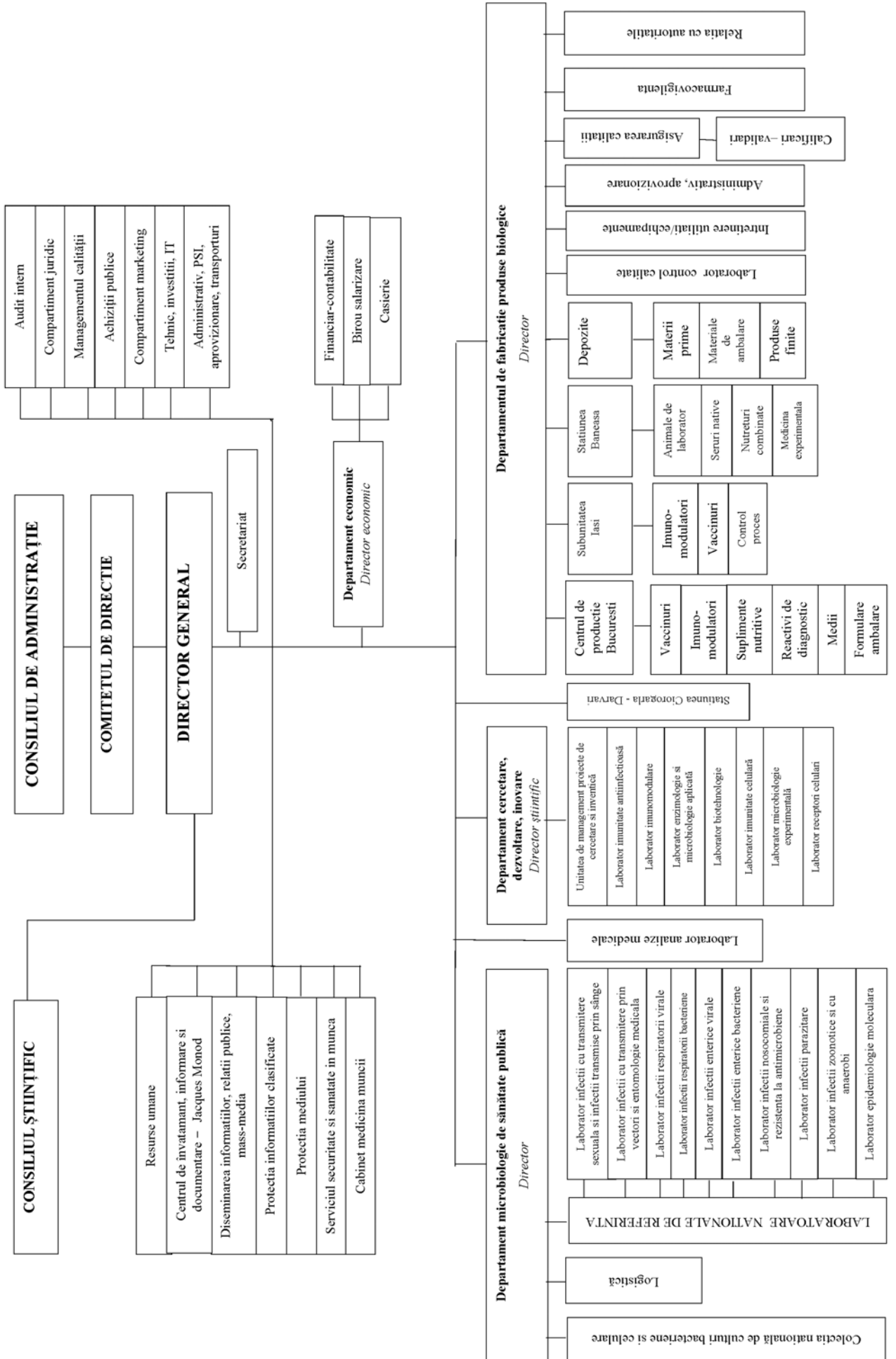
Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Cseke Attila

București, 23 iunie 2010.
Nr. 946.

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

**STRUCTURA ORGANIZATORICĂ
a Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Microbiologie și Imunologie „Cantacuzino”**

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN**privind completarea art. 1 din Ordinul ministrului sănătății nr. 241/2010 pentru aprobarea prețurilor la medicamentele cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor de uz uman autorizate de punere pe piață în România**

Văzând Referatul Direcției strategii și politica medicamentului nr. Cs. A. 6.712 din 23 iunie 2010, având în vedere:

- prevederile art. 851 din titlul XVII „Medicamentul” al Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare;
- prevederile art. 140 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, aprobat prin Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare;
- Legea nr. 348/2004 privind denominarea monedei naționale, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății nr. 241/2010 pentru aprobarea prețurilor la medicamentele cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor de uz uman autorizate de punere pe piață în România, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 30 martie 2010, la articolul 1, după alineatul (1) se introduc trei noi alineate, alineatele (2)—(4), cu următorul cuprins:

„(2) Se completează Catalogul național al prețurilor medicamentelor de uz uman autorizate de punere pe piață în România cu prețurile produselor nou-avizate/reavizate în perioada 1 aprilie—28 iunie 2010.

(3) Se diminuează, la cererea deținătorului de autorizație de punere pe piață (APP) sau a reprezentantului acestuia, nivelul

existent al prețurilor produselor cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor de uz uman autorizate de punere pe piață în România.

(4) Se exclud din Catalogul național al prețurilor medicamentelor de uz uman autorizate de punere pe piață produsele ce nu mai pot fi menținute în circuitul terapeutic conform art. 730 alin. (9) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, sau, după caz, la cererea deținătorului de APP sau a reprezentantului acestuia.”

Art. II. — Prevederile prezentului ordin intră în vigoare începând cu data de 1 iulie 2010.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Cseke Attila

București, 24 iunie 2010.
Nr. 950.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

